

עז:

עין משפט
נר מצוה

צ א מ"י פ"ג מהל'
 טומאת
 הלטוי:
ב [מ"י פ"א מהל' חנות
 הטומאה הלכה ו:]
צא ג מ"י פ"ה מהל'
 חסירות
 הלכה יג:
צב ד מ"י פרק י' מהל'
 איסורי ביאה הלכה
 ט"ו טוש"ע י"ד ס' קלד
 פ:

שיטה מקובצת

6] וא"ת והא בולד קרשים
הכל קרוש. ג"כ ע"ן
תוס' זבחים דף קיד ע"א
ד"ה וקסבר:

דבינו גרשום

אמר שליו נמי אסור
ולא צריך קרא לפרוטא:
ואל נצרכה אלא אפי'
שמשאן לעיני קורר
כלומר אפי' בידה ביותר
כעין קורר שמשאן
ביותר אין טעמא וסמא
נבלות. לעולם לטומא
אמלן מביע ילי אפי'
אמלן טומא אמלן אפי'
לא ואי טומא תנינ
דטמא טומא אמלן
שע ששלק אפי' אפי'
ערות טמאן טומא
אמלן ין שלק חבני עלי
דעין עיר חמור דמאי:
אפי' אלעזר לא שמי אלא
שמי עמה ודל כלומר
מה נתן שמי עיניה
מקצהה אסורא באבילה
דאין שליו בלא דל אלא
דאין עמה ודל כלומר
במה אבי ישי עמה ודל
כעני בהמה אין חושש
לדל אחר לדל אפי' אפי'
שי שביעה ודל שמי ודל
אחר יצא עמה ויזע חרן
מחציתו חרן עה עה השלי
ואסורא באבילה אלד אדל
אין שי שביעה ודל אפי'
דבאחא חושש אמתר
באבילה דאין חושש
לדל אחר: דאין איתמר
הכי איתמר אפי' אלדו
אפי' אלא אפינה
קשורו בלדל ין כלומר
מה נתן שליו שי שביעה
אמלן אסורא באבילה
אפי' שמשאן דל במניה
ואין השלי קשורא באותו
אין אין חושש שליו
באותו ודל חוששין לולד
אחר שמי יצא עמה ודל
אין ויזעא חרן קשורו
השלי באותו ודל שמשאן
במניה אין חוששין לולד
אחר: דאין איתמר ודל

אלו ינו אלא שכל
ולד שלא שאן עמה כ'
כלום שלא נמצא עמה
כל כמשיב אכל נמצא
עמה ולד במעיה כ'
שקדור: כ' גתא מותה
לד לעד: כ' כלום
ברקסור חליא מילתא;
הריי מליל שלא חומר
ש' ולדות כ' כלום
שיש לומר חליא בהמה
היא וצוף חליא חלן שלא
הורה ונמחה וזאן שלא
היה לה שפיר חומר שמי
עלי חומרין ש' ולדות אם
היא זכרית חוששין שמא
בהיא חומרין נקבה היתה
כל במעיה ונתנין חליא
חומרין ש' ולדות חשב
שכוננים (שמינים וס')
בהמא: מ' ש' חומר
לה ימי טהרה אלא ל'ג'
ימים: ממכרתה שפוחיה
לומר: ש' ילמינה לטכרם.
כלומר מותה לשישראל
בהמא: מ' ש' חומר
ש' חומר כ'

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

בנבלתה ויא בעור ויא בעצמות. וזאת מחלי לא מימי
מחתי^א העור והרועט (למן קח): דמן כדריא העור
אזי מנערף לגמא טומאת נבלות וי'ל מימי מהכל משום דרבה
כר רב חנא אמר עלה לא נלכה אלא עשאן לניקי קדרי דאמחי^ב
לא מני למימר דמחי^ג אינטי
לאשמועינן משום צירוף דאין מנערפין:
ורא בעורי. כשאין עור כים שבר
הכי אמר העור והרועט
למנו (ס): והם נמי דרשני נבלתם

ממבאין תומאת אורא
תנינא יבנבלתה יולא
ולא בגדין ולא בקרנ
רבה בר רב חנא לא
ציקי קדרה לעולם טווא
חומר דמאין: שלאי
לא שנו אלא שאין
ולד אין חוששין לולד
אין עמה ולד בין יש
אחר איני והא א"ר יר
אלעזר אלא אי אתמר
לא שנו אלא שאין
קשורה בולד אין חוששין
אמר אנו אין לנו אלא
עמה ולד בין קשורה
בולד אין חוששין לולד
ירמיה לחומרא אמרה
דר' אלעזר ¹⁰המפלת
ושליא עמה בומן שש
לולד אחר אינה קשורה
חומר שני ולדות שאין
שפיר של שלאי שבמי
שפיר: המבכרת שהפ
אמר רב איקא בריה
יולדות דבר הקדוש
דבר שאין קדוש בבב
וכל היולדות יולדות
נקבות סמוך מיעוטא
והוו להו זכרים מיעוטא
מ"ט רובא בר מיקה
אותה: ¹¹אב"י ורבא דר
שיש בו רפואה אין מ
¹²אין בו רפואה יש ב
והתניא אילן שמשיר
וטעונו בלבנים בשלמא

בצִיִּילָה כְּשִׁיתָהּ מִתְקַדֶּשֶׁת יוֹשֵׁ עִמָּה וְלֹא וְהָא סֶפֶק סְפִיקָא הוּא שְׁמָא
אֵין כָּאן וְלֹא אַחֵר וְאִי אִתִּיל יֵשׁ כָּאן שְׁמָא אֵין בְּאוֹתוֹ מִקְדָּשׁ רֹבֵא
וְלֹא וְכִסְפִּיק דְּבִנְיָה קִתָּה (דף יא.) שְׁמַעֲמֵ דְבִנְסֶפֶק סִפְקָא שְׂרִי דְרִיִּיקִין
הַיְיִה דִּאֵין מִקְדָּשׁ שְׂרִי בִּלְלָא וְלֹא שְׂרִי מִקְדָּשׁ שְׂרִי בִּלְלָא וְלֹא הוּא
יִסְמִי לְנִשְׂרִי מִסֶּפֶק סִפְקָא וְיִרְל דְּבִנְיָהֶה דְּקִתִּי שְׁמָא אֵין שְׂרִי בִּלְלָא
הַבֵּאֵה אַחֵר הוּלֵל וְעֵלִיל אִיִּיר בִּלְלָא הַבֵּאֵה קוֹדֵשׁ וְלֹא אִי נִמִּי
לְמִשְׁכָּנֵה בְּצִיִּילָה מִשּׁוֹס דְּגוֹרִין מִקְדָּשׁ אִטּוּ רֹבֵא דְמִסְתִּיק בְּצִיִּיק:
מִשְׁכָּן מִיִּעֻבָּא דְּנִרְמֵא אֲחִיצָה נִקְבָּוֶת בִּי. וְהָא דִּקְמֵן בְּצִיִּיק
דְּבִטּוֹרֵת (דף כא.) בְּהֵמָה גִּסָּה שְׁפִעָה וְחִרְתִּי דֵם הָא
הוּא תִקְבֹּר וְנִפְטֶרֶת מִן הַבֵּיטוֹרָה וְלֹא אֲחִירִין יִלְיֶנָה לְגִלְגֵּלִים מִחָא
שְׁעֵמָה הַבֵּאֵה דְהֵסֵס לֹא אֲחִירִין תִּקְבֹּר אֵלֶּה כְּדִי לְפִרְסֵס דְּנִפְטֶרֶת
מִן הַבֵּיטוֹרָה כְּדִאֲמֹר הֵסֵס וְיֵה שְׁאֵין דְּוִסָּה לֹאֲמַר שֶׁ כֵּן אֵלֶּה מִשּׁוֹס
קוֹשִׁיָא דְּפִרְחִי אֵר' חִיָּי דִּלְמֹר וְיֵה מִאֲחֵר דְּלִינָה מִטְמָאֵה בְּנִגְעֵ וְכִמָּה
פִּרְסֵס אֵלֶּה דְּאֲדִרְיִי חִיָּי לֹא יוֹחֵ לִיֵּה כֵּן שֶׁ תִּקְבֹּר מִטְמָא
רֹבֵא בִּר מִיִּקְדֵּשׁ הוּא. מִשּׁוֹס דְּלִינָה דְנִמָּה לֹא כֵּן קִדִּישׁ מִקְדָּשׁ רֹבֵא
בְּסוֹף פֶּרֶק י (כָּל הַקְּרִבּוֹת) (דף יז.) דְּקִאֲמֹר אֵלֶּה כְּלָאִם ט
הַעֲלֵל מִנְהֵמָה קְדוּשָׁה קִדִּישׁ וְיֵשׁ דְּנִמָּה דְּנִמְנִיחַ תְּכִרְבּוֹה (דף יח.) עִמָּה
בְּכִמָּאן דִּלְמֹר וְלִדּוֹת קְדִישׁ בְּכִמִּי אֵין מִן קְדוּשִׁיִּים וְהָא לִמָּאן דִּאֲ
מִנְבִּיטוֹר קְדוּשָׁה בְּבִיטוֹרָה דְּדִרְשִׁין אֲבִלְיָוִת מִדְּכִיִּים שְׂבֵר אִי נִמִּי אֵין
דְּמִתּוֹ דְּיוֹה לֹא כֵּן קִדִּישׁ: (וְיֵה הַיִּטּוֹס מִסּוֹפֵת וְיֵה

הדרן עלך בהמה המקשה

מקדש הוא כלומר בין זכרים בין נקבות כולם קדשים הן אם בהמת קדשים היא שהמילה. אילן שמשיך פירותיו כלומר טוען פירות יותר מדאי עד ששוברין ענפי אילן: כי היכי

מסורת הש"ס

(א) עירובין כח: (ב) נדה
 טו: (ג) שבת סז: (ד) [שבת]
 שס וע"ש היטב ובפרש"י
 דהתם, (ה) ז"ל ומתניתא,
 (ו) [ע"י חוס'] לקמן קבו:
 ד"ה בנבלה, (ז) [ז"ל]
 רב, (ח) [ז"ל יש בקדושת],
 (ט) [ליתא שם אלא בבכורות
 ג.],

תורה אור השלם

וְכִי יָמוּת מִן הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר הִיא לָכֶם לֶאֱכֹלָה
הַגֵּנֹעַ בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא עַד
הָעֶרֶב:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה יובא וכו' והא
הנפל קדוש. עיי' זכאים דף
פד ע"ב תוס' ד"ה ומוציא:

အမှတ် ၁၂၆

קונטרפייט"א
[קונטרפייט"ט].
דומה למגן אחר.

מוסף רשמי*

[illegible]

לעומתם נגזר. אם נעשה נזר להחשב כנגזר המזר עמיה: לא
למשיטיוהו דהא ודאי לאו נזר מיהו: אלא שנעשה יזיק
קדרה. בשלן הרבה עם חגלין: לעולם לעומתם אולכין. (סוממתי)
לא איפשיט דהמס עור ששלחו מיהו ובעור נחמה אחרת קמייירי אבל

עור חמור מאיס: אלס שאין עמה
ולד. באחזה שפנים: אכל יש עמה
ויראיש אנו ראש ורורו לפנים:
ולד חוששין. שמא עוד היה לולד אחר
עם און ויראיש וישליו ו של היל אחר
שפנים כבר יאמה שליו ומ"מ שליו
ו אסורה דשמה של ולד אחר הימה:
ופאמר ר' ירמיה לחומרא אמרה
ר' אלעזר. דבר זה שהיה מחמיר
מר' יוחנן: אל שנו. דלסורה באכילה
דמשמע אפילו יש עמה ולד בפנים:
אלס שאינה קשורה בו. דהאס איכא
למימר לזו שפנים הימה שליו אחרת
ונמוסה ויראיה וישליו ו של ולד אחר.
הימה ונמוס וירא: אכל קשורה בו.
ודלי שליו ו של הימה ונמוסה
באכילה: ור' יוחנן אמר אנו אין
לנו. שמא אסורה באכילה: אלס
שליו שיהיה מקלטה ואין עמה
ולד בפנים דהאס חיישין שמא ילא
מחיו הולד עם: אכל יש עמה ולד

בגלל כן אין קשורה
אחר והיינו דאמר ר'
אלעזר חניא כוותיה
מין בהמה חיה ועוף
אדם בהן אין חוששין
בכרן הרני מבייל עליה
אומר שמא נימוח
נימוחה שליתו של
ה[וכו'] מאי טעמא
רב אמי רוב בהמות
בורה ומיעוט בהמות
ורה ומאי ניהו גרמה
מחצה זכרים ומחצה
דמה למחצה דנקבות
ובמקדשין תקבר:
הוא ואין קוברים
מרי תרווייהו כל דבר
משום דרכי האמורי
משום דרכי האמורי
ורעותו סבבין כמיקרא
שענונו באתים כי היכי
דיבעיה

שחזר לו בין קשורה לשחינה קשורה: מ"ט. שינימה לכללים ואלה
ממספקת לה בשלח הכבוד: דבר הקדוש בצבורה. אם היה זכר:
קוטטרפטיט. רחל שילדה מין עו או עו שילדה דומה
לרחל ואמריין בצבורות (יב). דלא קדיש דכחיין אך כבוד שור (במדבר
עד שחזר הוא הוא ובכורו שור: וכל יולדתו דרכן לילד מהלך
ובכורו ומהלך קבור. הלכן וזה אף ספק דאן ספק נקבה ונקבה לא
קדשה ואח"ל זכר הוא שחזר דגמה הוא: הוו לכו זכרים ושיטא.
ולמיטוטא לא חישתין: רובא דר מיקדש הוא. בין זכר ובין נקבה
חזון מדמה: יס בו משום רשוא. כגון משקה או סס או לחם
שלושם על המכה: אין בו משום רשוא. כגון עשויין שלישם על
החולי כגון קבורה שלא בפרשת דרכים וכיוצא בהם שדומין לליחוש:
דמיחוש

ואמאי תקבר ומשי כדי לפרסמה כו' בלאו הכי נמי היה צריך לטעם
וזה כיון דלפניו ילידה דבר הקדוש לא בעי קבורה משום דבטל:
ואם כולה ואפ"ה א' ויהא בולד קדושם הכל קדוש כדמוכה במחורה
ועל דמדרבנן דקא' איהו מואל אלא גילדות קדושם לאתמל כלאים
דקאמר השתא כלאים מרבה ליה נדמה מצביא וי"ל דקוואי דהתם
בתיבתא הן כדשי' א' והא' דנפל קדוש הכא היינו משום דליפתין
ו' למאן דאמר כדשי' אמן קדושם נקט הכא רובא משום דליכא
פד: ד: דגיה ומילא ועוד שם קרי. דרשמי וקסרן